

ske haver, dyreparker og lignende samt cirkulæreskrivelse nr. 167 af 29. august 1967 om tilsynet med zoologiske haver, dyreparker og lignende med senere ændringer. I cirkulæreskrivelsen omtales den særlige konsulentordning, som er etableret med henblik på at yde politi (og kredsdyrlæger) råd og vejledning i sager om indretning af zoologiske haver.

Der er endvidere til de zoologiske haver knyttet en autoriseret dyrlæge. De ovenfor nævnte 4 zoologiske haver har over for udvalget foreslået, at disse dyrlægers tilsyn udvides.

Det er udvalgets opfattelse, at det dyreværnsmæssige tilsyn med zoologiske haver m.v. fortsat bør ligge hos politiet, men udvalget finder, at der er behov for en justering af det regelsæt, der regulerer de dyreværnsmæssige forhold i zoologiske haver, dyreparker og lignende. Udvalget fremhæver, at der generelt er behov for en udvidet kontrol med oprettelsen og driften af zoologiske haver, og politiet bør i forbindelse med løsningen af sine opgaver have den fornødne ekspertise og sagkundskab til rådighed, når der er behov herfor.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter, der vil indgå i ministeriets overvejelser i forbindelse med gennemgangen af de administrative forskrifter på dette område.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 17, stk. 3, der er i overensstemmelse med § 17, stk. 3, i udvalgets lovudkast.

5.8.3. Handel med dyr

Handel med dyr er i dyreværnsmæssig henseende alene reguleret i § 17 i den gældende dyreværnslov. Efter denne bestemmelse kræver erhvervmæssig handel med dyr fra butik eller andet fast forretningssted politiets tilladelse. Vedrørende den særlige regulering af handel med hunde henvises til pkt. 5.6. ovenfor.

Udvalget foreslår, at kravet om tilladelse fra politiet udvides til at gælde al erhvervmæssig handel, uanset hvorfra den drives, og til også at omfatte alt erhvervmæssigt opdræt af dyr. Kravet om tilladelse omfatter ikke handel med og opdræt af dyr til landbrugsformål. Udvalget finder, at der bør kunne stilles visse krav til dyrehandlere. Det må således sikres, at dyrehandlerne har en vis viden om de dyr, de beskæftiger sig med, og at de er i stand til at vejlede kunderne om den rette pasning og pleje af et dyr. Dyrehandlere bør uddannes i den rette pasning og pleje af forskellige dyrearter. Udvalget peger i den forbindelse på en autorisationsordning for dyrehandlere som en mulighed.

Justitsministeriet er enig i, at dyreværnsmæssige hensyn kan tale for en bedre uddannelse af det perso-

nale, der beskæftiger sig med erhvervmæssig handel med dyr, således at køberne af dyrene kan få en relevant vejledning om dyrenes rette pasning og pleje. Dette synspunkt støttes i høringssvarene af de foreninger, hvis medlemmer beskæftiger sig med handel med dyr, f.eks. Dyrehandlernes Brancheforening og Foreningen af danske dyreimportører. Justitsministeriet vil på denne baggrund være indstillet på at tage kontakt med de nævnte foreninger med henblik på, at der i foreningernes regi etableres uddannelses-tilbud til medlemmerne. Justitsministeriet kan derimod ikke støtte indførelsen af en autorisationsordning for dyrehandlere, der forudsætter, at de pågældende har gennemgået et uddannelsesforløb. Dette vil forudsætte en formalisering af uddannelsen med ensartede, godkendte uddannelsesplaner og eventuelt prøver, og en sådan omkostningskrævende bureaukratisering af området vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke stå mål med de dyreværnsmæssige fordele.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 18, der med en redaktionel ændring er i overensstemmelse med § 18 i udvalgets lovudkast.

Efter artikel 6 i den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr må kæledyr ikke sælges til børn under 16 år uden udtrykkeligt samtykke fra forældrene. Danmark har i forbindelse med undertegnelsen af konventionen taget forbehold over for denne bestemmelse. Der henvises til pkt. 4.A.d.

Der er enighed i udvalget om, at dyreværnsloven bør indeholde en bestemmelse, der gør det muligt for Danmark at ratificere konventionen uden at skulle benytte sig af den adgang til at tage forbehold over for artikel 6, som konventionen hjemler.

Et flertal i udvalget finder, at aldersgrænsen passende kunne fastsættes til 18 år svarende til myndighedsalderen, medens et mindretal anser konventionens aldersgrænse på 16 år for tilstrækkelig af hensyn til dyrene. Der er enighed i udvalget om, at forbudet ikke blot bør omfatte salg, som i kæledyrskonventionen, men enhver overdragelse, herunder overdragelse ved gave.

Justitsministeriet kan tiltræde mindretallets indstilling om en aldersgrænse på 16 år. Herved kommer dansk ret i overensstemmelse med konventionen, og de dyreværnsmæssige hensyn må efter Justitsministeriets opfattelse være tilstrækkeligt tilgodeset med denne aldersgrænse. Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig, at forbudet af dyreværnsmæssige hensyn kommer til at omfatte alle former for overdragelse. Den blotte overladelse af et dyr er derimod ikke omfattet af denne bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 19.